

V. arany

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Négyhasábos petit-sor 8 krajczár.
 —
BÉLYEGDÍJ
 minden egyszeri beiktatás után
 30 krajczár.
 —
REKLAMOK
 és nem szolid szövegű hirdetések
 nem közölhetnek.

HIRDETÉSEK
 felvételnek kiadóhivatalunkban.
 Továbbá:
BUDAPESTEN:
 MEZEY ANTAL (Dorottya-utca,
 Wurm-udvar).
BÉCSBEN:
 DUKEŠ M. (Schulerstrasse 8)
 MOSSE RUDOLF (Seilerstätte 2)
 SCHALEK HENRIK (Wollzeile 14)
 hirdetési irodáikban.

UJ FOLYAM. IV. KÖTET.

1. SZÁM.

BUDAPEST, 1887. JULIUS 3.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Patti Carus. Nagy kár volt abban hagyni a meséket. Nagyon örülünk, hogy újból kedvet kapott hozzájuk s várjuk az újabb szállítmányt. A most küldötteket mindjárt átadjuk megpingálásra. Az V. számút se féljük, hogy *calaki* magára veszi, mert az ilyen spécies nem áll egyedül s régen tudva levő dolog, hogy mikor egy-egy ilyen számár olvassa az ő rá vonatkozó szatirát, ő mindig a szomszédjára gondol és soha sem magára: hiszen azért számár. — *Stobbe.* Hol vannak már azok a tótok? — *B-ó F-cz.* (Bpst.) Sem rajzait, sem adomáit nem használhatjuk. — *B-u D-d.* (Csjth.) Régi történet; nem közölhetjük. — *Karika.* A «Vilma» című bevált. — *R-sz E-ő.* (Bjmk.) Sajnáljuk, hogy nem találkozhattunk. — *Romváry Károly.* (Bpst.) A «Tavaszi akkordok» sikerültek, — hanem majd csak tavasszal közöljük. — A humoreszket még nem olvashattuk el. Legközelebb arról is elmondjuk véleményünket. — *Hetman.* A «Sohajtá s» nem vált'be;

verseinek hibája a feltűnően gyöngye technika. — Adomái közül néhány bevált. — *V-r M-a.* (Sznts.) A vers nem jó. — *Yla.* (Bpst.) Egy-két sikerültebb adomáját besoroztuk. — *K-s I-e.* Elkéztünk vele, de különben sem igen illett volna be lapunkba. — *L-g S-r.* (Tb.) Köszönjük. — *Izolák.* Nagyon jók. Hadd jöjjön a többi. — *R. Gy.* Intézkedtünk. A «Vásár» nem sokára jön. — *Sz-i G-n.* (Sztmr.) Nem nekünk való; személyes ügyekkel mi nem foglalkozunk. — *V-i Sz. K.* (Bpst.) Egyszerűen azért nem feleltünk olyan sokáig, mert nem volt rá helyünk; a szerk. üzenet nem olyan lényeges része a lapnak, hogy azt ki ne hagyhatnók. Egyébiránt elég korán tudhatja meg most is, hogy a vers nem közölhető. — *Lupus.* A «Vágyam» címűt a közlendő sorába tettük. — *Cs-y L-s.* Végre megjött a levél. — *Több kéziratról* a jövő számban.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

A múlt 26-ik számmal ez évi folyamunk első fele. vagyis az új folyam III. kötete be lett fejezve. — Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Az «Üstökös» szerkesztősége ezután is rajta lesz, hogy a vidám, mulattató tartalmat mindig jó izléssel párosítsa, a sikamlósságokat óvatosan és szigorúan elkerülje, hogy így az «Üstökös» bátran megjelenhessen minden művelt társaságban s kedves vendége legyen ne csak a férfi-, hanem a női közönségnek is.

A jövő félévet a szerkesztő által írt «Csodálatos történetek»-kel kezdjük meg, majd Tóth Bélától közlünk kitünő humoreszket; van több humorisztikus verses krónikánk is, megfelelő remek karrikaturákkal; rajzolóink egyre növekedő jókedvvel dolgoznak az «Üstökös» számára s a jövő félévre Jankó János, Roskovics Ignác, Pataky László, Garay Ákos, Vágó Pál, Neógrády Antal, Szobonya Bertalan, Linek Lajos, Cserépy Ákos, Homicskó Athanáz, Fényes Adolf s egy sereg fiatalabb rajzó munkái állnak rendelkezésünkre.

Hisszük, hogy az «Üstökös» ily munkatársakkal ezután is abban a szép pártolásban fog részesülni, a melylyel idáig is méltán dicsekedhetik.

Lapunk előfizetési ára:

július—deczemberre (a IV. kötetre) 4 frt, — július—szeptemberre (a IV. kötet első felére) 2 frt.

Az előfizetések legezélszerűbben posta-utalvánnyal küldve így czimzendők:

„Az Üstökös-nek — Budapestén“.

■ *Áprilisban belépett előfizetőinkkel tudatjuk, hogy a félévi kötetet kiegészítetik, megrendelvén nálunk a január—márcziusi számokat 2 frtjával.*

Tisztelettel Az „Üstökös“ kiadóhivatala.

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában:
BÉCS,

Gisellastrasse 1, a társaság
saját házában.

Fiók Magyarországon
BUDAPESTEN,

Ferencz József-tér 5. és 6,
a társaság saját házában.

A társulat vagyona . . . frank 94.408,165.62

Evi jövedelem prémiák és ka-
matokban 1886. jun. 30-án . . . 18.558,201.15

Kiadások biztosítási, járadék-
szerződések és visszavéte-
lekre stb. a társulat fön-
állása óta (1848) több mint . . . 177.916,462.50

Az utolsó 12 havi üzleti idő-
szakban a társulathoz . . . 61.584,975.—

frankért új ajánlatok tételtek,
mi által a társulat fenállása
óta tett ajánlatok összege 1.452.748,304.58
francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilá-
gosítások nyújtanak az osztrák-magyar mon-
archia minden nagyobb városaiban ügynök urak
és az **osztrák és magyar fiókok** által. 10

Alapított 1845-ben.

POSZTÓ-ÉS GYAPJU-SZÖVET RAKTÁR

A FEKETE KUTYÁHOZ. BUDAPEST

IV. ker., Váci-utca 8. sz. a.

A bekövetkezett tavaszi, egyszersmind a nyári
idényre megérkezett **külföldi**, úgyszintén **bel-
földi** gyártmányu legdivatosabb **GYAPJU-
SZÖVETEIMET** és kitünő minőségű
POSZTÓIMAT ajánlom ezennel a n. é.
közönség szives figyelmébe. Mély tisztelettel

HAIMBACH JÁNOS
ezelőtt
SAXLEHNER ANDRÁS.

Figyelmeztetésül.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

SAVANYUVIZ

mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet akár
borral, gyógycélokra, vagy tisztán mint asztali vizet elő-
szeretettel használják

visszaélések kikerülése végett

magukat **beszerzéseik** alkalmával azon névvel
„mohai“ félrevezetni ne engedjék, minden
alkalommal arra ügyelni méltóztassanak, hogy a czímkén
„mohai Ágnes-forrás“ legyen, s azt rövidítve

ÁGNES forrás néven nevezve kiszol-
gáltatni **követeljük.**
Még bátrak, gyunk tisztelettel megjegyezni, hogy a mohai

ÁGNES-forrás hazánk legked-
veltebb szénsav-
tartalomban gazdag savanyu vize, az egyedüli, mely **Mo-
hán** egy 30 öl mélyre fúrt ártézi kútból özőnlük s így min-
den bacteriumtól, valamint állati s növény-szervezeti részek-
től mentve, legegészségesebb ásványviz.

A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szí-
ves jó indulatába ajánlván, maradtunk teljes tiszt. eleveltel

az **ÁGNES-forrás** kutkezelősége Mohán.

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvtárolatában (Budapest, Kecskeméti-utca 6)
kapható:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN

Az égboltozat egyetemes leírása.

Írta: Flammarion Camille. Fordította: Hoitsy Pál.

360 ábrával, színes könyvnyomatok és csillagászati térképekkel. 2 kötet.—

Fűzve 8 frt. Diszkötésben 12 frt.

Megjelent és kapható

a **PALLAS** irodalmi és nyomdai részvénytársaság ki-
adásában (Budapest, Kecskeméti-utca 6.)

Nyilvántartási utasítás

a cs. és kir. hadsereg és hadi tengerészet számára.

I. rész:

A legénység állományába tartozó egyének.

Hivatalos kiadás.

Kiadta a magyar kir. honvédelmi miniszterium.

Ára 45 kr.

ÚJ FOLYAM. IV. KÖTET.

1. SZÁM.

BUDAPEST, 1887. JULIUS 3.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

CSODÁLATOS TÖRTÉNETEK.*

I.

A fránya huszár.

A ki nem hiszi, mondjon nagyobbat.

A CSIMBÓKI faluvégi csárdába egy hűvös, borongós őszi este természetes férfi lépett be. Tartásán meglátszott, hogy katonaviselt ember. A hátán nagy szeredást cipelt. Leült félre egy asztalhoz, kipakolta a szeredásból a kenyeret, szalonnát és egy liter bort parancsolva, falatozni kezdett.

A korcsmában levő ivók figyelmesek lettek a jövevényre s mert olyan különös, titkolódzó alaknak tünt

* Adomák után.

fel nekik, szerettek volna valamiképen szóval férni hozzá. Végre a kisbíró, mint másképen is tekintély, egy kis bátorságot szopván a komámuramék borából, hunyorított a szemével az atyafiaknak, hogy most már nem sziveli tovább a tétovát, hanem kitudja, hogy ki az? mit akar? mi járásban van?

Hosszú ácsingózás közben oda került az idegenember asztalához, tisztesség-tudással megemeltette a kalapját, hosszú botja fejét a hóna alá tette, ránehezedett s megszólalt:

— 'djon 'sten.

— Kerdnek is, — válaszolt amaz, töltve a poharába.

— Ha meg nem bánthanám gigyelmedet, — folytatta a kisbíró. — hová való?

Az idegen vállat vont, ajkaihoz emelte a poharat és ivott. Az atyafiak a másik asztalnál behúzott nyakkal figyeltek át.

— Hová való vagyok? — mosolygott furesán az idegen, — hiszen ha én azt tudnám, öcskös!

A kisbíró t méltán meglepte a fenhéjázó hang, különösen pedig a fitymáló, katonás mozdulat, melylyel az idegen szavait kísérte.

A kisbíró a másik szája-szegletébe nyelte a pipaszárát s egyet köhintett. Akármilyen feleletet várt volna, csak ilyen gyanusat nem. Vagy tán nem tudná ez az idegen, hogy kivel beszél? a község kisbírájával? hogy

olyan ügyetlenül bajba akarja magát keverni. Jónak látta hát felvilágosítani az idegent.

— Mer' hogy én a helybéli kisbíró vagyok.

— No, az szép kigyelmedtől, — felelt amaz, — hát üljön le kelmed hozzám, osztán tartsa a poharát: kocczintsunk egyet.

A kisbíró szeretett volna leülni, nem is. A bor, az csalogatta, hanem az idegen ember furcsa felelete, melyet az illetőség iránt feltett kérdésre adott, igen kihozta sodrából. Háttha valami futó betyárral van dolga.

— No, ne keresse hát magát kigyelmed, — harsogott rá az idegen, — mert mindjárt elibe teszem ezt az asztalt.

A kisbíró lopva hátra tekintett a falubelijeire, mintha kérni akarná őket, hogy itt ne hagyják, aztán leült a szék felére, megfogta az elebe nyújtott poharat, de mikor kocczintani kellett, érezte, hogy a keze remeg. Hej, csak inkább ne szólította volna meg ezt az embert! Kocczintás közt a remegő pohárból ki is locsogott a bor, mit az idegen észre véve, nevetve szólt hozzá:

— Ejnye kisbíró uram, csak nem ijedt meg tőlem? mi? Ne félj, ecsém, nem vagyok én se betyár, se másféle rossz ember, mert én obsitos huszár-örmester vagyok.

A kisbíró nagyot lélezett. Bátorkodott azt is megkérdezni, hogy miért mondta hát azt, hogy nem tudja: hová való?

Az obsitos huszár elkomorodva könyökölt le az asztalra, aztán sóhajtva szólt:

— Az még semmi, de azt se tudom: hogy hívnak?

A kisbíró attól félt, hogy talán valami bolond emberrel van dolga. Szánakozva csóválta meg a fejét.

— Nem hiszed? — pattant fel a huszár, — nem hazudok ecsém: azt se tudom, hová való vagyok, azt se tudom, kinek hinak. Ne mondasd kétszer, mert isten-teremtücsese úgy van!

A beszédet a túlsó asztalnál ülő atyafiak is hallották: egyikök kevésbé értette ezt a dolgot, mint másikuk. Dehogy mentek volna el, akármit mond az anyjuk majd otthon a korbélykedésért. Hanem az is igaz, hogy az obsitost vagy gazembernek, vagy bolondnak, vagy végre valami tréfás kópénak tartották, a ki kisbíró uramat be akarja csapni.

A kisbíró úgy tett, mintha hinné a huszár szavait. Aztán sokáig bámulta a botja végét az asztal alatt. Ez olyankor volt szokása, mikor valami okos dolgon törte a fejét. Ezúttal azon okoskodott, hogy miképen kellene az obsitost szavai magyarázatára rávenni. Végre úgy látszott, hogy megtalálta a kellő formát, és fufangjának jóra valóságában bizva, inkvizitori bátorsággal megszólalt.

— Jól van, huszár uram, én úgy elhiszem a mit beszél, mint a szentírást, hanem hiszen ha se a nevét, se a lakóhelyét nem tudja: azon könnyű eligazodni.

— Könnyű? — nevetett a huszár.

— Könnyű hát! Hiszen ha kigyelmed obsitos huszár, hát csak van obsitja? Ha obsitja van: abba bele van írva a neve is, a szülőfaluja is?

A kisbíró lopva hátra tekintett a czimboráira, hogy meglássa a hatást, melyet ott e hatalmas fogásnak ok-

vetlenül elő kellett idézni. A czimborák titokban egyet lapítottak a fejükkel, hogy nagyon jól van, nagyon bölcsen van, kisbíró uram.

De a huszárt nem hozta ez zavarba, inkább bosszúsán nevetett, aztán benyúlt a szeredásába, kivett onnan egy rongyokba göngyölt valamit, kibontotta a rongyot, előszedett belőle egy vastag összehajtott papirost, kiterjesztette, aztán oda tette a kisbíró eleibe.

— Ihol az obsit, ecsém (az «ecsém» legalább olyankorú volt, mint ő), ihol az obsit, de abból ugyan nem lesz okosabb.

A kisbíró szakértői szemle alá vette az obsit-levelét, lekönnyökölt mindkét kezével az asztalra, úgy, hogy az obsit a két kéz közötti téren volt, a két kezefejére letette a fejét s elkezdte nagyon figyelmesen betűzni az obsitot. Elolvasta kétszer is, háromszor is, aztán furcsa bizalmatlankodó szemmel nézett a huszárra:

— Hát hiszen ez egészen rendes obsit.

— Az a! — bizonyította a huszár.

— Ihun a kigyelmed neve: Lovas Mihály, született 1842-ben Kis-Csalabér községben és a többi. Hátszen Kis-Csalabér nincs is messze.

— Onnat jövök, ecsém.

— Hát tudja hát, hogy hová való?

— Ha Lovas Mihály volnék.

— Hát nem az? — hökkent meg a kisbíró.

— De talán az, — vonogatta vállát az obsitos, — talán nem az; mit tudom én. Én azt hiszem, hogy talán csakugyan Lovas Mihály vagyok, — dörgölte kinos töprengéssel a homlokát az obsitos, — de akkor nem Csalabérbe való vagyok, — vagy ha tán csalabéri születésű vagyok, akkor nem vagyok Lovas Mihály... vagy ha az vagyok is, oda való vagyok is, én nem értem a dolgomat.

A kisbíró nyugtalanankodni kezdett. Az obsitos észrevette ezt s nevelve nyugtatta meg:

— Ne félj, ecsém, azért én nem vagyok bolond. Nagyon helyén van az én eszem, csak hogy furcsa történt én velem. No, majd kitudódik minden. — Aztán olyan szégyenkezéssel, a melyet egy obsitos huszártól alig lehetne várni, súgva kérdezte a kisbírótól:

— Ecsém! nem lehetne itt kapni egy kis pálinkát?

A kisbíró könnyen felelhetett volna, de adós maradt a felelettel, mert az obsitos arcán olyan különös változást vett észre, hogy már megint megijedt. A huszár átnyult az asztalon s megfogta a kisbíró kezét.

— Ne bámuljon, kisbíró uram! Tudom, hogy most kidüldelt szemeim vérben forognak, hogy számat úgy ránczálja valami, mintha utálatos undor bántana. Hej, az angyalát, — csikorította össze a fogát, — sohase szerettem én a pálinkát, az ördögnek való moslékot, most is a pokol kinszenvedését érzem, ha a nyelvemre veszem, de a gyomrom, ez a gyeheña, úgy kívánja, hogy ha akarom, ha nem: muszáj innom.

A kisbíró megnyugodott s rákiáltott a koresmárosra, hogy hozzon egy pohár pálinkát.

— Egy fellitert! — csikorította össze a fogát az obsitos, miközben töltött a még ott lévő borból a kisbíró poharába, s ezalatt — a bor láttára — feligmeddig visszailleszkedtek arcának széttorzult izmai.

A megjött pálinkából mohó vágygyal ivott a huszár,

de mikor letette az egy hajtásra kiürített üveget, újra undorral rázta meg a fejét s nagyot köpött utána.

A kisbíró iszonyodva bámult az obsitosra, mikor látta, hogy az azt a temérdek pálinkát mind felhajtja. Tartott tőle, hogy mindjárt olyan részeg lesz a huszár, mint a tők.

Az elértette a kisbíró aggodalmát s nevetve nyugtatta meg:

— Megint azt mondom, ecsém, kutya bajom se lesz ettől a temérdek pálinkától. Hej, ez a komisz gyomor sokat eltűr, a mit én ki nem állhatok; hogy többet ne mondjak: régen szalonnát csak sütve szerettem, most nyersen kívánja a gyomrom, régen a bagónak a szagát se állhattam, most az a legnagyobb kívánsága a gyomromnak.

A kisbíró egészen elámulva hallgatta az obsitost, mit ez látván, egy jól megválasztott pillanatban úgy kicsente kisbíró uram mándlija zsebéből a szép kisalangozott kostököket, mint a legügyesebb tolvaj. Már épen el is akarta dugni, mikor egyszerre rémítő haragos, vörös lett az arca, fogát elesikoritotta, aztán azt a kezét, a melyikben a lopott kostök volt, úgy ütötte oda a bütykeivel az ivó asztalhoz, hogy rögtön kibugygyant belőle a vér, egyúttal pedig oda lökte a zacskót a kisbíró elibe.

— No hát csak nézd, öcsém, most majd elloptam a szép kostöködet. Az angyalát is! soha semmiféle nemzetségem nem volt tolvaj! Tedd el ecsém a zacskódat — kiáltott a kisbíróra, miközben kezei újra idegesen kapkodtak az asztalon heverő kostök után, — tedd el a zacskódat, mert én nem állok érte jót.

A kisbíró már azt kezdte hinni, hogy álmodik; a másik asztalnál ülő atyafiak hol megijedtek, hol nevettek. Hátha móka? hátha igaz?

Az obsitos visszanyerte rendes arcz kifejezését, mikor

látta, hogy a kisbíró eltette a zacskót, sőt egészen felderült, mikor az ajtón három muzsikus cigány vetődött be. Mindjárt is oda intette őket, hogy húzzanak neki valami nótát. Azok ráhúzták. A huszár gangosan himbálta a nóta ütemeire a fejét, oda kapott a kezével a tarkójához, majd meg a levegőben hadonázott, összepattogatva az ujjait: haj! haj! hopp! Nagyon vígan volt. Már a kisbíró s czimborái is kezdtek az előbbeni megfoghatatlan dolgokat igazán csak tréfa számba venni s ők is jókedvűen kurjongattak, mulatoztak.

Akkor felkelt az obsitos, hogy most majd nagy jókedvűben kirakja a verbunkost úgy magyarmiskásan; a cigányok rárántották a tolnai lakadalmast. Hanem a milyen hetykén állt az opsitos feje, mosolyra a szája, hopp-hoppra a nyelve, épen olyan czudarúl megtagadták a szolgálatot a lábai. A mint először egy helyben szépen össze akarta verni a pattogó muzsikára a bokáját, térdei lombán megrogygyantak, bokái a helyett, hogy szépen összekopogtak volna, lustán elcsuszszantak egymás mellett s az egész obsitos majd hasra vágódott.

A kisbíró s czimborái hamisan nevettek:

— Részeg a huszár!

Az obsitos haragosan leült. Megfenyegette a levegőt izmos karjaival s felkiáltott:

— Részeg a nagyapátok! Nem vagyok én részeg!

Csak a lábam részeg! Hej, a miatyánkját annak a pálinkának! Hiszen tudják kigyelmetek, hogy a pálinka a lábába száll az embernek, nem a fejébe.

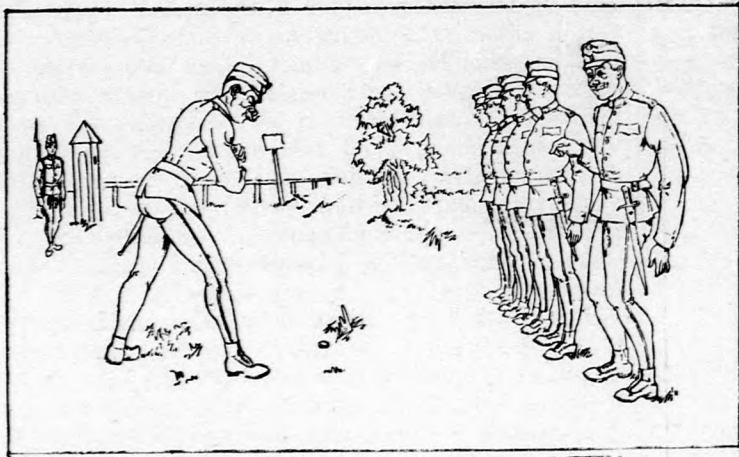
Lökött a cigányoknak egy pár garast, megitta velök a maradék bort, és elhajtotta őket. Aztán letelepedve előbbeni helyére, a világon a legjózanabb arczczal és szóval, de bánatos hangon invitálta meg a kisbíróhoz a többi czimborát is.

— Jöjjenek ide kelmetek. Látom, hogy nem tudják hányadán vannak? Minthogy én csak reggel akarok tovább menni, majd elmondom kigyelmeteknek a történetemet.

Az atyafiak nem kéretek magokat.

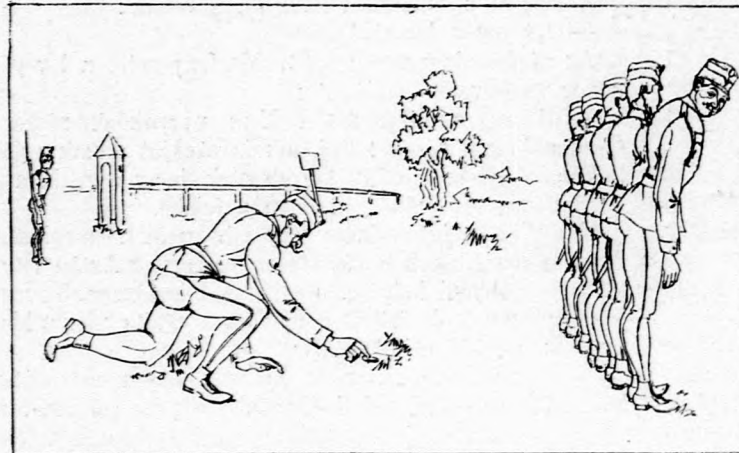
— Mind igaz pedig az, — kezdé a huszár, — a mit én itt elmondtam és a mit kelmetek láttak. Én csakugyan nem tudom: ki vagyok? hová való vagyok? pedig azt is elhihetik kelmetek, hogy ép úgy helyén van az eszem, mint kigyelmeteknek. — Huszár voltam. A kénigrécezi csata után obsitot kaptam. Elindultam haza, a vármegyémbe, a falumba. Nem volt semmi baj. Hanem a mint be akartam nézni a faluba, a lábaim csak nem akartak arra felé vinni. Mintha ólomból lettek volna a eszím, nehezen húzódtak utánam. De aztán nagy erőtelve csak beértem. Megálltam a házunk előtt. A köny kicsordult a szememből az öröm miatt: bent világot láttam. Úgy siettem volna, de a nehéz lábaim alig vonszoltak be. Apám, anyám sikoltva futottak hozzám, hogy megöleljenek. Én nekem csak a szám tátogott, aligség alig birtam őket megölelni, mintha a szél ütötte volna meg a kezemet. Jó, hogy az édes szüleim meg nem haragudtak érte. Volt egy szeretőm, a Veres Panni, a kit azelőtt három esztendővel úgy hagytam el, hogy mihelyt haza jövök, elveszem.

(Folyt. köv.)

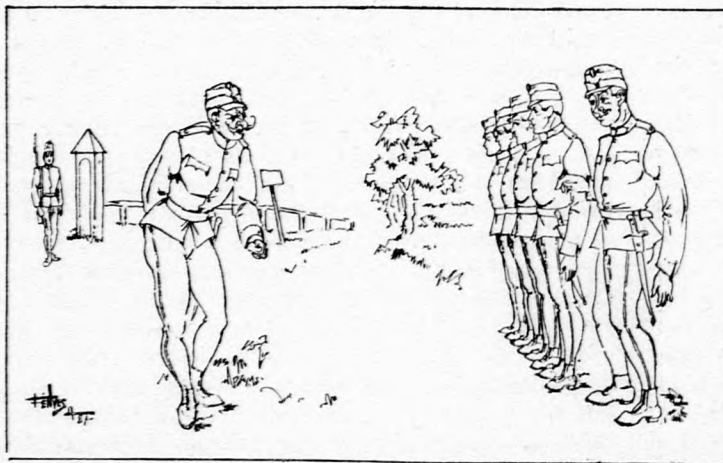

Káplár úr Czupák. Hát te meg mit röhögsz a sorban, mint a vizi bornyú?

Gyalogos Dobos. Hihihí, káplár úr: azt nevetem, hogy egy négy krajezáros van a földön.

Káplár úr Czupák. Kérdájk!

Káplár úr Czupák. Forverez front! Hát mán megest mit vigyorgsz, te vad lú?

Gyalogos Dobos. Hihihí, káplár úr: most meg azt nevetem, hogy a négykrajezáros már nincs ott.

CSIRI-BIRI.

Házasélet.

Emlegetik régtől fogva
Mint szerelem tüneményét,
Hogy Orpheus a pokolba
Szállt le Eurýdikéért.

Hát pedig ez nem tünemény;
Mindig így volt, így van máma —
Egy-egy lányért hány férfi mén
A házasság pokoljába!

*

Bátorság, bátorság!

A halállal farkas-szemet
Bátorsággal nézzünk,
Hideg vér köll — s akkor ugyis
Hidegül a vérünk.

Az utolsó perczet olyan
Szörnyűnek ne véljed,
Az a fő, hogy ne veszítsd el
— — Lélekjelenléted.

*

Mükedvelők.

Mükedvelő: ez a czíme
Mai napság sok ezernek,
S nem lesz soha czím, mit ennél
Méltóbban kiérdemelnek.

Mert az ilyen kedvelő, a
Műnek roppant kedvelője:
Ha még saját működése
Sem veszi el kedvét tőle.

*

Journalista-dicséret.

Hajdanában a dicsőség
Szerezte a jó barátot:
Manap meg a dicsőséget
Szerzik meg a jó barátok.

*

«Szemesnek a világ.»

Jó, de ezt a szemességet
Túl ne hajtsd az elegen;
Mert az, aki nagyon szemes
Könnyen lehet szemtelen.

Récisz Ernő.

EGY IRÓNÓRÓL.

Ábrándozott sokat,
S persze «irónó» lett belőle.
Pályája érdekes,
Méltó, hogy dal zengjen felőle.

Kezdte betűtalányon,
Folytatta verssel és regénnyel.
Végül - dicső befejezés! —
Megszökött egy borbélylegénnyel.

Tücsök Gyurka.

KRISZTUS PILÁTUS ELŐTT

Munkácsy nagy művésznök ezen nagyszerű festményének kiállítása alkalmával és után divatba jött a vidéki színészeknél e képcsoportozatot élő alakokból összeállítani. Természetesen mindig nagy közönséget vonzott. — Egyik vidéki társulat szintén élő akarta állítani a néma képletet, azonban nem volt hozzá elég személyzet, különösen nem volt alkalmas Krisztusnak való ember. — A vállalkozó direktor azonban nem mondott le eszméjéről. — Épen az utczán sétál gondolatokba merülve, midőn egy neki alkalmas arcú ember — az új adóvégrehajtó — jön gyalog a községbe felé. — Azon módon lefűlelte. — Egész határozottan elébe áll s hívja ezen szavakkal: jöjjön barátom estére Krisztusnak! Minek, kérdé amaz, hát kicsoda ön? — Én az atya isten vagyok, felel a direktor tréfásan s megérteté vele, hogy minémű Krisztusnak hívja. — Keressenek arra érdemesebb emert, nem értek én a komédiához. — Azonban az igazgató addig kapacitálta, — hisz úgy se ismerik meg mondá a többek közt — míg rávette a végrehajtót. — Este a csoportozat nagyszerűen sikerült. — A közönség a már régebben ott működő színtársulat minden tagját felismerte a csoportozatban, csak a Krisztust nem. — Végre egy a kulisszák között gyakrabban lábatlankodó gavallér, annak a külétét is kiszimatolta, s így kevés percz mulva az egész publikum megtudta, hogy az új adóvégrehajtó. — De már erre mintha egyetlen intésre vártak volna, nagy hanggal s egyetemlegesen kiáltotta az egész közönség: feszítsd meg! feszítsd meg!

EGY SIR FELIRAT.

Életében oly szegény
Volt barátom — Peti,
Hogy mindig a *korcsmában*
Kellott hálni neki!

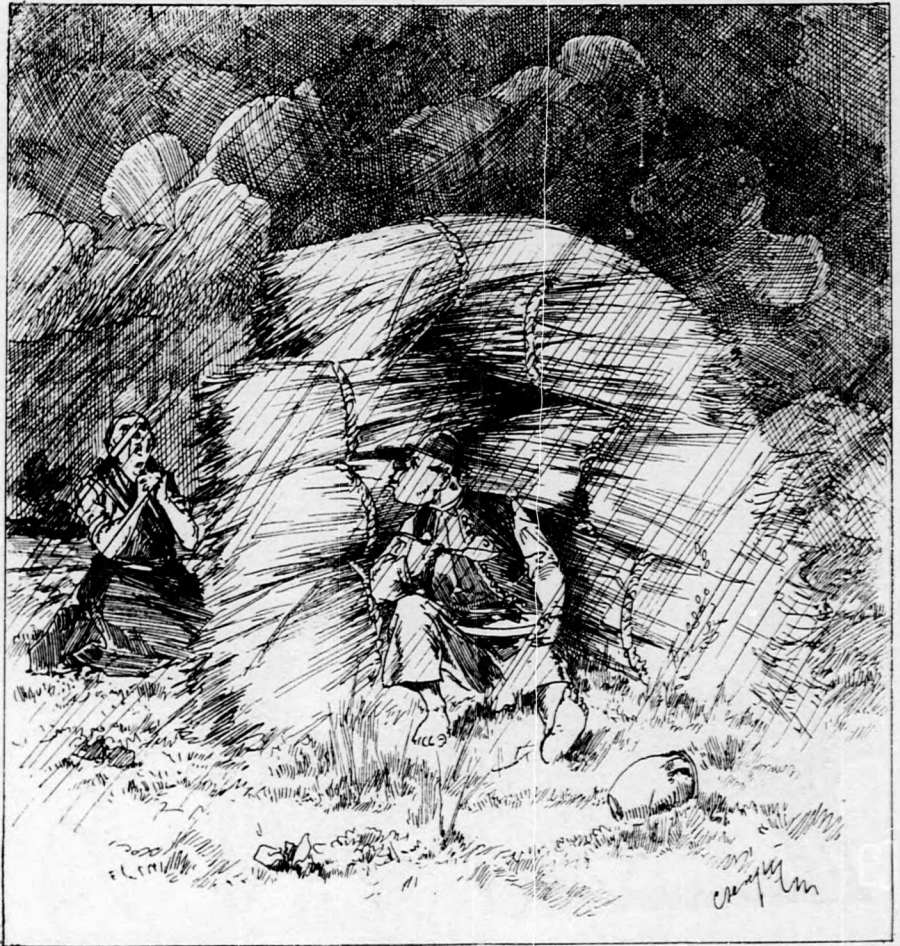
M. J.-s.

A HISTÓRIÁBÓL.

Nagy Sándor és a Bucephalus.

VIHARBAN.

Falatozik a legény az anyja által kihozott ebédből, mialatt iszonyú istentélet keletkezik s a paraszt asszony rémülten térdre rogyva hányja a keresztet. A fiu odaszól az anyjához:
— Éd's anyám, vessen kend helyettem is evvagy két keresztet, — s nyugodtan tovább falatozik.

G O R O M B A !

Idegen. (A gyerek mamájához.) Ej be szép kis leányka ; talán bizony a papája olyan szép ember ?

A R A B B I N U S N Á L .

Rabbi. Mi legyen a kis leányzónak a neve ?

Bábaasszony. Aranka !

Rabbi. Wie heisst ? Aranka ? Ebben a drága ödőben ? Nem volna elég csak Rézike.

N E M É R T I !

Urnő. Jean! nem megmondtam, hogy öt órára itt legyen a kocsival? Most már hat óra!

Inas. Kezét csókolom, nagyságos asszonyom, nem jöhöttem hamarabb: egy kis fiam született.

Urnő. Hát ez is mentség? Én nem értem, hogy mi köze van az én inasomnak a maga fiához.

M I Z A N T H R O P .

— Nem gyűlölöm az embert, azt ne is mondd. Nagyan — általában szeretem az emberiséget. Csak azokat nem állhatom ki, a kik nálamnál «okosabbak».

— Szíjjajh, barátom, akkor te az egész világra haragszol.

H A J . H A J !

— Mit látok, Guszti pajtás, hát te gyászolsz ?

— Igen! Meghalt a nagybátyám.

— Nos? Hiszen ugy tudom, gazdag volt s így sokat hagyhatott rád ?

— Ellenkezőleg, ő engemet tökéletesen tönkre tett.

— Hogy-hogy ?

— Hát ugy, hogy kifizette összes adósságaimat.

— Tudod te aztatot, hogy a Goldfink férhez adott az üvé leány és adott vele százezer florén mincz?

— Forcsa! az egész világ aztatot mond, hod a Goldfink van ed okos ember, pedig van ü ed nad százmár; adta volna nekem csak ötvenezer florén, úgy is elvettem volna a leányát s csináltunk volna mind a ketten jó özletet.

EGY AKARAT.

— Mikor vannak az emberek egy akaraton?

— Mikor kártyáznak, mert akkor mindegyik nyerni akar.

MINEK HAZUDNAK?

X. kereskedő rettegett ember volt a faluban, senki vele kikötni, vagy pláne az ő portékáját gyaláznai nem merete. Történt, hogy néhány atyafi vetődött be hozzá bort vásárolni; leküldi az inast azonnal a pinczébe, hogy hozzon fel egy kancsóval kóstolóra. Ezalatt a kereskedő nyakrafőre dicséri a borát: ilyen bort még nem ittak kentek, ettől még a szemök is szikrát fog hányni stb. Az inas végre feljött, de tévedésből nem a boros, hanem a mellette álló ezetes hordóból hozott kóstolóra. A parasztok a nagy dicséretre erősen meghúzzák a kancsót, a kereskedő kérdezi őket: no, hogy izlik? ezek pedig félelem és remegés közt fél szemmel az ajtó felé nézve, kiejtik nagy nehezen: hát egy kicsit savanykás tejes ür. — Micsoda az én borom savanykás?! — förmedt rájuk a kereskedő, — hadd kóstolom magam! Majd dühösen: Hogy mertek kendtek így hazudni, — folytatja újra a kereskedő, — hiszen ez nem savanykás, hanem a savanyuságnak az édes anyja.

A tihanyi szent eklezsia az amúgy is minden 3 évben változó rektort úgy tartotta el, hogy minden nap másik tagja a gyülekezetnek küldött neki ebédet. — Tihanyban természetesen sok lévén a hal, kivált garda, a szegény rektor 4 hétig egyebet sem evett, mint napnap után gardát. Megunta a dolgot, s szíve mélyéből ellensége lett a gardának.

De nem azért volt ő a kollégiumból most kikerült rektor! Kapja magát, s elkezd a templomban énekelni a «Kiáltásom halld meg isten»-t, s énekl 9 nap egymásután, reggel este.

Összesügnak végre a presbiterek, meg a kurátor, s ez utóbbi a 9-ik napon templom után meg is interpellálta a kijövő rektort: ha nem tudna-e valamelyes más zsoldárt is énekelni, mint mindig ezt a «Kiáltásom halld meg isten»-t.

— Ugyan hát kegyelmetek sem tudják a kántor-jukat mással, mint gardával tartani?

Kurátor uram nagy bölcsen elérte a jó vaskos czélzatot, s tu ttul adta a napos híveknek, hogy szüntetnek meg az örökös gardát.

S másnap reggel, miután az nap egy jó tál turóscusza örvendeztette meg a kántor uramat, ez zengett a templomban a hívőknek is nem csekély örömeire:

«Az én lelkem szép csendesen nyugszik» stb.

NAGY PECH.

Professor uram mérgesen csapja földhöz a lexikont: «A menydörgös ménköbe is, már egy óra hosszai g keresem egyfolytában ezt az átkozott szót, s most, midőn már megvolna, újból nincs benn».

LÉGY OTT.

Ur és hölgy. Csodalatos! Egész biztosra ígerte, hogy hat órakor itt fog rám várni a hirdető oszlopnál s már elmúlt hét óra s ő még mindig késik!

zól a kisasszony (millisné!):

«A lovat kedvelem...

És hajrá hopp! trapp és galopp
Ideálom nekem.»

És hajrá hopp, trapp és galopp
Lóháton és kocsin
Igyekszik mind, a ki csak ért a
Lovakhoz egy kicsint.

A hány legény, — ifjabb s idősb,
Kinoz az mind lovat,
Nagy a verseny a milliós hölgy
Megnyerése miatt.

És jönnek oszt' tetszelgve hozzá
Megtudni a hatást,
S a hölgy hallgat és tétovázik
S zavart szemlátomást.

Majd egy és más nyíltan kirukkol:

«Melykünc tetszik tehát?»

S a hölgy, mintha meg volna lepve,
Viseli úgy magát.

«Hiszen mondtam, hogy trapp s galopp
Ideálom nekem...
Ismételem most is csak azt hogy
A ló tetszik nekem.

S ti jó urak, mindannyian
Birjátok a kegyem,
Mert mind megértettétek azt, hogy
A lovat kedvelem.»

És hosszú orr van egy sereg...
S egymás közt morganak:
«Lóvá tett minket is... nagyon
Kedvelli a lovat».

Gyalogos.

Alkalmas ajándék
a művelt közönség számára!

KIS-LEXIKON

EGYETEMES ISMERETTÁR.

Számos képes melléklettel.

Szerkesztette

DR. WECKERLE LÁSZLÓ.

Ara vászonkötésben 4 frt 40 kr., félbörkötésben 4 frt 60 kr., két félbörkötésben 5 frt.

Közművelődésünk legközvetlenebb forrása a „**Lexikon**” mint «egyetemes ismerettár», mely, ha bármit is tudni ohajtunk, fölvilágosítással szolgál.

A „**Lexikon**” az a könyv, mely olyan, mint egy általános kiállítás: minden benne van, a mire a szellemi életben szükségünk lehet: akármit hallunk, vagy olvasunk, a mi eddig előttünk ismeretlen volt — ilyen pedig sok akad az életben! arról a **Lexikonban** gyors fölvilágosítást nyerünk; mert: a mi a **közgazdaságnak egy világkiállítás**, épen annyi a **közművelődésnek egy „Lexikon**” vagyis «egyetemes ismerettár»!

A „Kis-Lexikon”

tehát a magyar közművelődés fejlesztésének leghatásosabb eszköze, de egyuttal a **legolcsóbb magyar könyv** is, mely 61 iven, (1936 legtömörebb nyomású hasáblap és 48 mellékleten, 680 számozott érdekes képpel) az ismeretek egész világát karolja föl, s ennélfogva egymaga egy kis könyvtárral fölért.

PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
KIADÓHIVATALA.

Kincsem
Sorsjegy a 1 frt
11 sorsjegy 10 frt | 6 sorsjegy 5 frt 50 kr.
Főnyeremény
50.000 ft
A magy. lovarégió sorsjegyi irodája
BUDAPEST,
Váci-utca 6.

Az

„**ÜSTÖKÖS**”

új folyamának I. és II. kötete (1886. évfolyam)
még néhány példányban készletben van s
megrendelhető a kiadóhivatalnál

kötetenként 4—4 forintjával.

Az „**ÜSTÖKÖS**” kiadóhivatala

„Margit”

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor** hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt-Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

KIZÁRÓLAGOS FÓRAKTÁR

Édeskuty L.,

m. kir. és szerb kir. udv. asv. nyviz-szállítónál, Bpest.
Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, rüszkereskedésben és vendéglőkben.

Ő csász. és kir. felsége hadihajóin általános használatban van.

A gleichenbergi János-forrás

nagy mennyiségű izletes kettős szénsavas natront, azonban aránylag kevés konyhasót, de annál több vasat tartalmaz és a világ leghíresebb autoritásai nyilatkozatai szerint, chronikus gégehurut, chronikus légesőhurut, chron. tüdőlob- és a légutak khatarrhusainál, végre a mellhártyalob után hátramaradt mellürbeli izzadmányoknál, ha egyszersmind a vasnak erősítő és vérképző hatására reflektáltatik, a legjobb eredményel használtatik. Különös alkalmazást nyer a fővény és huygkőnél. — Szénsav és szoda gazdag tartalmánál fogva nagyon alkalmas borral vagy gyümölcszörppel vegyítve, **kellemes pezsgő üdítő italok** készítéséhez, ugyszinté tisztasága s rendkívüli oicóságá folytán legjobban ajánlható. — Mindenkor friss töltésben kapható a magyarországi főraktárban:

Schleinz Károly és Társainál,

Budapest, VIII., Stáció-utca 47. szám.

Városi üzlet: V. ker., Harminczad-utca 4. szám alatt,

hol megrendelések a házhoz szállítás végett is elfogadtnak.

Ereből az egyenlítőn átmenetelnél nem vesztett.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve!

Arjegyzékek ingyen és bérmentve!

Brünni kelméket elegáns

nyári öltözetre

3-10 méteres szelvényekben minden szelvény 4 bécsi rőf

4.80 frt igen finom
7.75 frt legfinomabb
10.50 frt legeslegfin.

valódi gyapjuból,

valamint kammgarn és felsőkabát kelméket, sima és selyemmel átszővött kammgarn-szőveteket, mosható szöveteket, uri- és fiú öltözetekre, méterjét 55 krjával szállít az összeg **utánvétele mellett** a szilárd és jóhírnéke ismert **posztógyári raktár**

SIEGEL - IMHOF

Brünnen, Ferdinandgasse 46.

Magyarázat. Minden szelvény 3-10 mtr. hosszú és 136 cm. széles, s így teljesen elegendő egy tökéletes férfi-öltözetre. A főnnebbi czég ismeretes szilárdasága és jelentékeny munkaképessége kezeskedik arról, hogy csak a legjobb árú, pontosan a választott minta szerint, szállítatik. — Miután most igen sok szédelőg czég «brünni áruk» köpenye alatt garázdálkodik, ezek ellenében a főnnebbi czég **mintákat küld ingyen és bérmentve!**

Nyáralóba, fürdőbe utazóknak.

ladiai hintaágyfák között 4.50 - 4.50, nagyobb lécczel kifeszített 10, 14, 25 frt; Kerti japáni nape nyj 1, 3, 15 frt. Mi adó-legye 6-1, 1-3. — K-rúsz-k laposra összehajtható kényelmes nádú éssel 2.20 - 3. — Virágasztal 6-10 frt. Erős gyermek-kocsi 7-15 frt. **Gyermek-kocsi** egyszersmind bölcső 13-18 frt.

Janukódó szoprátóüveg 1. — Fogzást előmozdító függőgöngy 3. — Az egészséges fenntartásához ti-zta üdítő szódavizet nyerünk könnyű ládásmoddál a **dr. Fèvre párisi tartós szódaviz-készítők** 16 gappal 2 4 6 8 10 messzelyes

7 0 12 14.5 17 frt. Egy c omag borkó és szoda 2 — Fagylalt-készítő receptekkel 3 6 12 adagra. Vajkészítő 4.50-6.50. Vajtányér

7.50 1.50 16.50 ft. üvegedővel 1-5 frt. Eczet és vajtartó 2-10 frt; Villa és kanál salátdhoz -40-2 frt; Sód on ételborító l-gyek e len -50-1.80 krig; Sárga gyümölcs-kések 12 darab 3-6 frt; állványtal 6-10 frt; **Kávéfőző-gép** 5.00-12 frt; Rapid spiritus gyors orraló 1.50 Nagy serkentő és falli óra 3.80 Minden fekvésben is jó chresztó era 4.70. Időjelző la áti -10-1.50. Virágharmatosító -40-1.20. Zachrl rovarirtó por -5-1. — **Fürdő-szivacs** -75-2. — S-iva szacsó -50-1.50. Angol dörzscsny -40 Villany-ó készülék izom gyengéségnél 5-10 frt; Fürdő-ásvméro -50-2 frt; Fürdő ivópohár -75 Fürdő-czipők 1.30. **Kéz-átításkó** 4-20 frt; Kézítá ka toilett eszközök el-b-re dezve 18-6 frt; **Kéz-kofter** 3-30 frt; Váll táská 3 b) -15 frt; Czéls-erüben berend zeti ni-ekeres 6-9 frt; **Borotva-készlet** John Heifford késél 7. — Angol borotva 1.20-3.50. Pneumatikus tükor ablak a erősíthető 3.40. Fodrász-ásva vassal -80. Kulacs -10-10 frt; El timentő m leny sz-zsben -55-1 frt; Pontosan járó erős íckel emontor z seb ra 9. — Utisapka 1.50. **Egésztesti gumi-cikkkek.** Léggel tölthető gumi vánkós 5-10 frt; Tart s kcsis eső-köpeny 12-15 frt; Irrigateur állóvet és anyaméh fecskendő 1. — Bábfecskendő 2. —

Vendéglősöknek. Kemény ából kug-lisz bábok 2. 0. **Lignum sanctum golyó** 1.50-4.50. Szines papír lampion ker i ünepej és nyári mulatsághoz 15-80 krig. **Ari-tou zenélő sz. krény** 6 zen-darab al 20. — Erős di-as-huzó -30-2. 0. P laczdugaszoló 1.40. Biztonsági bombahúzó gummicso 2.7 -3.30. Hord-csap -65, -85. — íckek-tök több üveggel 6.7 -5 frt; S él ellen kerti gyentya-tart 1. —

Dohányzóknak. Valódi Houb on cigarettapapíros szópó-kával 100 dób -30. Készítőtöm -30. Automat cigarettakészítő és dohányszelence, a fedél betevésével kész cigarettát nyerünk 2. — Legjobbnak elismert **dohányvágógép** fogas hajtó-kerékkel 15. — Szárazon szívó csatornás fapipa 1.20. Gőz pipaszó tisztító 1.50.

Népfölkelők, sportkedvelők és turistáknak.

Angol disznóbőr nyereg 15-35 frt; Kettős-száru kantár 4.80-8 frt; Zabla 1.80-3.50. Lásztól 2.75-5 frt; Nyereg-lekötő 9.50-3 frt; Kengyel-szíjak frt 3-3.75. Kengyel-vasak 1.90-3.50 Sarkantyú felsz-altoható 2. — Lőidomítóvesző ríncserősbőrből -70-2.50. Loháló legyek ellen egész lóra párja 16. —

Flobert-puska. Cré. és madárlövészlet begyakor-lásához 7-25 frt; Flobert-pisztoly 6.50-14 frt.

Vaszeltábla kíngőró bohoczsal 2-6 frt; Czéltábla mozzárral 7-10 frt; Biztonsági belső **revolver** frt 4-20 frt.

Erős lövésű angol Bulldog-revolver 8-15 frt; **Alkalmi vétel leszállított áron vadász-fegyverek.** Horoghalászat-hoz kellekék. Bot 2, 3, 4, 5 részből 1.50-3 frt; Horogjal-felszerelt zsin r -1.0-2 frt; Mesterséges legyekkel 12 horog -80

Könnyű vízhatlan eső-köpeny 7.5. Tour sta-áska vállra 4.50-10. — Lőszár-vedő 4.50. Boiszék 4-8 frt; Kanócós gyufatartó -85

Lapos zseb napóra iránytűvel 1. — Kés, kanál, villa, tokban 4.50. **Tourista-lámpa** zsebbe 2. — Zsebbe ivó-pohár -40-2. —

Törőshot 1.50 - 0 frt.

Mulattatásul és a test edzésére.

Torna-szerek, mászókötel 5.8. Trapez 7.5. Kötél kariká kal 7.00 Gyermekhinta 3-8 frt; T ljes torna-vezülek iskolival, 4 rá kal 15. — Torna-golyó k külőja -30. Muline karizom erősítő párja 3-4 frt; Tornacipő párja 1.30. Kéi viv-keszlet 23.50. Athle-abot 2-5 frt; U-zás tanítá-hoz övek

tétel 5. — Légg tölthető us óv 9. — **Tartós Coquet-játék** utasítással 9. — frt; Gummi-apda -20-1.50. Karika-fűkék 12 pár 1.50 Lepke-togó 35-70 krig; Accord on tr-molo **concert-ha-ronika** trom-bita díszszel 7-21 frt; Hangolt szájhá-monika c-ügetyű kísérettel 1.50 Ke-tősf gat a gyermek maga előtt hajtja 6. — Három kezekű c-ös veloc-ped fiúkat 7.50, 10-35 frt; Á ó, kapa, gerebeye gyere-eknek 1.50-3 frt

Községi előljáróknak. Erős réz oldalú híd-tesztí dob 15. — Post-táska 2 kulcsal 7-12 frt; Pos-a-ürt 2. — **Éjjellőr stp és kúrt** 1-8 frt; K-rülő-fegyver 7. — Marha-ervágó 2.4 5. 0. Marha és 1-klystír 4. — Trokár 2 csövel 2.50. Bikaorr-gyűrű -75. Birkaoltó tü -80. Birka és malac-fülbélyezőfűzőgő 3.75 Szél és törés llen biztos petroleum-lámpás 2. — 2.40.

Méhészeti segédeszközök. Gondóc-féle méhész-sapka 2. — Kúút-toló pipa és kés ülék 1.50-4.00. R-jezőgő zacskó frt 2-4.20. Herefogó kalitka 1.20. Méhalka kaparó. Sajt lefogó Keretfogó. Hanemann-féle rács. stb. stb. Wischin-féle szobrapadló-fényfűző -70.

Kívánatra 850 ábrás ábrjegyzéket bérmentve küld, meg nem felelő tárgyakat vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR
BUDAPEST, Dorottya-utoza 1. sz. „Magyar király” szálloda átellenében.